

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 12C/50/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120244985
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Heinrichová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2020:6120244985.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v spore žalobcu: SetCar sk, a.s., so sídlom Ulica priemyselná 10, Sučany, IČO: 50 387 189, zast.: JUDr. Tomáš Zboja, advokát, so sídlom Kuzmányho 4, Martin, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, zast.: JUDr. Felix Neupauer, advokát, so sídlom Dvořákovo nábřeží 8/A, o zaplatenie sumy 60,80 eura, sudkyňou Mgr. Ivanou Heinrichovou, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 60,80 eura do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd priznáva žalobcovi náhradu trov konania v plnej výške, ktorú je povinný zaplatiť žalovaný s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou v upomínacom konaní doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 60,80 eura, čo odôvodnil tým, že na základe škodovej udalosti do ku škode na vozidle poškodeného, poškodený bol nútený užívať náhradné motorové vozidlo, žalobca po skončení nájmu vystavil poškodenému faktúru, žalovaný neuznal uplatnenú výšku v plnom rozsahu. Poškodený uzatvoril so žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom je nárok na náhradu škody vyplývajúcej z poistnej udalosti z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného motorového vozidla.

2. Okresný súd Banská Bystrica vo veci vydal dňa 9.3.2020 platobný rozkaz sp.zn. 9Up/380/2020, proti ktorému podal žalovaný odpor, kde namietal náležitosti podania - žaloby, aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu, namietal zmluvu o postúpení pohľadávky aj samotný nárok na náhradu nákladov za prenájom náhradného vozidla. Žalobca vo veci navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci a preto bola vec postúpená Okresnému súdu Nitra.

3. Súd vo veci pojednával v súlade s ustanovením § 180 CSP v neprítomnosti žalobcu, žalovaného a jeho právneho zástupcu. Právny zástupca žalobcu trval na podanej žalobe. K otázke aktívnej vecnej legitimácie predložil uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp.zn.3Cob/220/2017, ako aj rozhodnutia iných súdov k otázke aktívnej vecnej legitimácie žalobcu. K nároku žalobcu uviedol, že náklady, ktoré vynaložil poškodený na nájom vozidla boli v sume 460,80 eura, vyplýva to z faktúry č. 190235. Jednalo sa o prenájom vozidla za 8 dní od 3.5.2019 do 10.5.2019, cena bola 48 eur za deň bez DPH. Poškodený si vozidlo prenajal za účelom dochádzania do školy, keďže jeho vozidlo bolo poškodené a on osobné motorové vozidlo používal. V zmysle oznámenia poisťovne bolo plnené poistné plnenie len vo výške 400 eur a rozdiel je žalovaná suma. Celé poistné plnenie sa týkalo týchto nákladov, len bolo poisťovňou krátené. Nárok si žalobca uplatňuje priamo v zmysle zákona o PZP.

4.Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom právneho zástupcu žalobcu, oboznámením sa s obsahom spisu a zistil tento skutkový a právny stav:

Dňa 27.4.2019 došlo v Nitre ku škodovej udalosti na motorovom vozidle BMW 320d, ev. č. P. XXX N., spôsobenej poškodenej U. Z.. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla VW Golf, ev. č. O. XXX T., poisteného v poisťovni žalovaného. Predložený bol Záznam o dopravnej nehode zo dňa 27.4.2019.

Predmetnú poistnú udalosť žalovaný eviduje pod č. 9528637297.

V dôsledku uvedeného poškodená užívala náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb a to zapožičaním si náhradného vozidla Nissan Qashqai, ev. č. V. XXX D. u žalobcu v zmysle zmluvy o nájme č. 229/604 zo dňa 3.5.2019. V zmluve ako účel zapožičania vozidla uviedla dochádzanie do školy do V., pričom sama nevlastní iné vozidlo a nemôže využívať iné vozidlo. Vozidlo bolo žalobcovi vrátené dňa 10.5.2019, nakoľko poškodené bolo jej vozidlo vrátené zo servisu dňa 10.5.2019, svedčí o tom faktúra o oprave vozidla. V zmluve o prenájme vozidla bola dohodnutá denná sadzba prenájmu vo výške 57,60 eura vrátane DPH ponížená podľa počtu dní prenájmu v zmysle platného cenníka.

Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenej faktúru č. 190235 zo dňa 10.5.2019, splatnú dňa 24.5.2019 na sumu 460,80 eura s DPH za 8 dní, cena 48 eur, spolu 384 eur + 20 % DPH = 76,80 eura, spolu = 460,80 eura.

Oznámením o poistnom plnení zo dňa 20.5.2019 žalovaný oznámil žalobcovi, že neuznal uplatnenú výšku škody, priznal náklady iba v sume 400 eur s DPH. Podľa vyjadrenia likvidátora bola neprimerane účtovaná denná sadzba na náhradné vozidlo vzhľadom na typ požičaného upravená na 50 eur s DPH/deň.

Pohľadávka voči žalovanému bola na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 10.5.2019 postúpená na žalobcu, čo bolo žalovanému oznámené listom zo dňa 10.5.2019.

5.Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

Podľa § 4 ods. 2 písmeno b/ zákona č. 381/2002 Z.z., poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí.

Podľa § 11 ods.7 zákona č. 381/2001 Z.z., poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

Podľa § 442 ods. 1 OZ, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo /ušlý zisk/.

Podľa § 524 ods. 1 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

6.Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žaloba bola podaná dôvodne a súd jej vyhovel v celom rozsahu a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 60,80 eura. K odôvodneniu rozhodnutia a jednotlivým námietkam žalovaného súdu uvádza nasledovné skutočnosti. Čo sa týka náležitostí návrhu na vydanie platobného rozkazu, ten spĺňa všetky náležitosti stanovené zákonom č.

307/2016 Z.z. o upomínacom konaní s poukazom na ustanovenie § 3 ods. 4 citovaného zákona, podľa ktorého uplatňovaný nárok možno odôvodnene predpokladať, ak vyplýva zo skutočností uvedených žalobcom a z listín pripojených k návrhu. Ak sú žalobca a žalovaný účtovnými jednotkami, postačí pripojiť faktúru alebo inú výzvu podobnej povahy, ktorou sa požadovalo splnenie uplatňovaného nároku od žalovaného (ďalej len „faktúra“), a vyhlásiť, že uplatňovaný nárok žalobca eviduje vo svojom účtovníctve. Žalobca opiera svoj nárok na náhradu škody o príslušné ustanovenia zákona č. 381/2001 Z.z. o PZP a § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ďalej sa súd vysporiadaval s otázkou namietanej aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a otázkou platnosti, či neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorá bola uzatvorená medzi poškodenou a žalobcom dňa 10.5.2019. Pod vecnou legitímáciou, či už aktívnou alebo pasívnou sa vo všeobecnosti v občianskom súdnom konaní rozumie oprávnenie alebo povinnosť strán sporu vyplývajúce z hmotného práva. Vecnú legitímáciu má ten zo strán sporu, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva (aktívna vecná legitímácia) alebo nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva (pasívna vecná legitímácia), o ktorých sa v konaní rozhoduje. O nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide. V prejednávanej veci nakoniec súd dospel k názoru, že žalobca je v konaní aktívne vecne legitímovaný, pretože poškodená uzatvorila so žalobcom dňa 10.5.2019 zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z poistnej udalosti zo dňa 27.4.2019 z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla, ktoré poskytol poškodenej žalobca. V zmysle bodu 5. zmluvy o postúpení pohľadávky je zrejmé, že k úhrade faktúry došlo na základe vzájomného zápočtu, v dôsledku čoho žalobca vstúpil do práv a povinností poškodenej. Keďže žalovaný nenahradil škodu vo vzniknutom rozsahu, žalobca sa namiesto poškodenej v tomto konaní domáha zaplata zvyšnej časti nákladov účelne vynaložených na prenájom náhradného vozidla. Zmluva o postúpení pohľadávky je platná, pretože škoda v uplatnenom rozsahu poškodenej reálne vznikla, a to na základe dohody o započítaní podľa čl. 5 zmluvy o postúpení pohľadávky. Podľa tejto dohody zanikli vzájomné pohľadávky zmluvných strán tejto dohody, konkrétne pohľadávka poškodenej voči žalobcovi podľa čl. 4 zmluvy o postúpení pohľadávok (t.j. odplata za postúpenie pohľadávky) a pohľadávka žalobcu voči poškodenej z titulu nájomného zo zmluvy o nájme. Skutočnosť, že došlo k úhrade predmetnej faktúry za nájom a súčasne aj k prevodu práva medzi žalobcom a poškodenou neodporuje zákonu a nespôsobuje absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. Napokon aj zo samotného oznámenia o poistnom plnení vyplýva, že zmluva o postúpení pohľadávky, ktorej platnosť žalovaný namietal, nemôže byť sporná, keďže sám žalovaný vo svojom rozhodnutí o ukončení likvidácie poskytol žalobcovi na jeho účet čiastočné poistné plnenie. V predmetnej veci došlo k vzájomnému zápočtu nároku na úhradu fakturovaného nájomného s nárokom na zaplata odplaty za postúpenie pohľadávky a nie so samotným nárokom na náhradu škody, ktorý bol v zmysle zmluvy postúpený. Predmetom zmluvy o postúpení tak nebolo postúpenie pohľadávky, ktorú žalobca ako veriteľ eviduje voči poškodenému ako dlžníkovi. Poškodená uhradila predmetnú faktúru za nájom, čím došlo ku vzniku škody a zároveň aj postúpila žalobcovi za odplatu svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému, čím došlo k úbytku v majetkovej sfére žalobcu. Čo sa týka samotného nároku na náhradu nákladov za prenájom náhradného vozidla, tu súd poukazuje na R7/1992, podľa ktorého škoda spočíva v tom, že poškodený vynaložil vyššie náklady na vypožičanie osobného automobilu v porovnaní s nákladmi, ktoré by inak vynaložil na prevádzku svojho automobilu, ktorý nemohol používať v dôsledku poškodenia, je to skutočná škoda, ktorú je škodca povinný nahradiť v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. Pokiaľ ide o príčinnú súvislosť, škoda spočívajúca v nákladoch na prenájom náhradného vozidla bola spôsobená porušením pravidiel cestnej premávky, čím došlo k poškodeniu vozidla. Keby nedošlo k porušeniu pravidiel cestnej premávky, nedošlo by k nehode, a teda by nebol nutný nájom náhradného motorového vozidla. Možnosť využiť náhradné vozidlo počas opravy vlastného motorového vozidla má byť akousi formou kompenzácie za škodu spôsobenú na vozidle poškodenej a tento inštitút slúži aj k nahradeniu zaužívaného sociálneho komfortu poškodenej. V obdobných prejednávanych sporoch súdy vyslovili, že neexistuje zákonná ani zmluvná povinnosť stanovená poškodenej, aby hľadal najlacnejšiu požičovňu resp. robil preukázateľne výber medzi požičovňami podľa podmienok, ktoré ponúkajú /rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 27Cb/39/2012, Krajský súd v Žiline rozsudok sp. zn. 13Cob/110/2017/. V opačnom prípade by sa jednalo o neprimerané zaťažovanie poškodenej, keďže už stav poškodenia jeho motorového vozidla dopravnou nehodou ako poistnou udalosťou je výrazne obmedzujúcim stavom pre poškodenej. Preto sa súd nestotožňuje s krátením sadzby denného nájomného zo strany žalovaného. Žalobca poskytuje služby náhradného vozidla v rámci svojej podnikateľskej činnosti, má cenník (zverejnený aj na webovom sídle žalobcu), v zmysle ktorého bola v nájomnej zmluve dohodnutá sadzba denného nájomného. Žalovaný namietal výšku

uplatnenej škody, ale žiadne dôkazy a nedôvodnosti nároku žalobcu nepredložil, nepreukázal, že by fakturovaná sadzba za jeden deň nájmu vo výške 57,60 eura s DPH bola v danom mieste a čase neprimeraná. Žalovaný sám vyhodnotil, že primeranou je sadzba 50 eur s DPH/deň. Rozdiel medzi priznanou sadzbou a fakturovanou sadzbou tak predstavuje sumu 7,60 eura. Doba prenájmu bola daná časovým úsekom, kedy bolo vozidlo poškodené v servise na opravu, bolo to 8 dní a počas tejto doby nemohla poškodená svoje motorové vozidlo užívať, dôvodne si zabezpečila náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich súkromných a pracovných povinností, ako dôvod uviedla dochádzanie do V. do školy, pričom bydlisko poškodené je v P.. Žalobca poukazoval rozhodnutia súdov v obdobných prejednávanych veciach napr. Krajský súd v Žiline sp.zn. 11Co/135/2019, 14Cob/57/2019, 14 Cob/77/2019, 13Cob/203/2018, 13Cob/81/2019, 10Co/93/2019, 13Cob/138/2019, 9Co/30/2019, 14Cob/28/2019... a súd sa pri rozhodovaní v prejednanom spore stotožnil s názormi a právnym posúdením vecí v obdobných veciach Krajským súdom v Žiline, v Trenčíne, Banskej Bystrici, Košiciach, na ktoré poukazoval právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 5.8.2020.

7. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi súd náhradu trov konania priznal v plnej výške, nakoľko vo veci mal plný úspech, v sporových konaniach sa uplatňuje zásada úspechu, teda strana, ktorá mala v konaní plný úspech, čo je v tomto prípade žalobca, keďže žalobe bolo v celom rozsahu vyhovené, má právo na náhradu trov konania proti neúspešnej strane a v konaní neboli zistené žiadne výnimočné dôvody hodné osobitného zreteľa ani v okolnostiach danej veci, ani u strán sporu a to s poukazom na ustanovenie § 257 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Nitre prostredníctvom Okresného súdu Nitra (§ 355 ods. 1 a § 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§363 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.